

عنوان مقاله:

بررسی الزامات قانونی استفاده از توان داخل در صنعت بالادستی نفت و گاز

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق عمومی، دوره 20، شماره 59 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

سید نصرالله ابراهیمی - استادیار دانشکده ی حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

سعیده قاسمی - دانشجوی دکتری حقوق نفت و گاز دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

چکیده: اخیراً کشورها برای پذیرش ذخایر نفت و گاز با اتخاذ سیاست های مختلف در پی افزایش سهم بیشتر سهم خود از عملیات نفتی هستند. تصویب قوانین حداکثر استفاده از توانمندی های داخل از جمله این روش هاست تا با الزام به کارگیری خدمات نیروی انسانی، تجهیزات و کالاهای تولیدی در قلمرو سرزمینی آن کشور، ارزش افزوده ای مضاف بر درآمد ناشی از استخراج نفت در اقتصاد کشور ایجاد نمایند. از زمان اکتشاف نفت در ایران و خصوصاً پس از ملی شدن صنعت نفت و نیز پیروزی انقلاب اسلامی، قوانین متعددی در خصوص استفاده از توان داخل به تصویب رسیده است. در حال حاضر، قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (104) قانون مالیات های مستقیم به عنوان مهمترین سند بالادستی، الزامات مربوط به توان داخل را از قبیل: الزام ارجاع کار به شرکت ایرانی، مشارکت ایرانی - خارجی یا خارجی، الزام انجام کار، الزام رعایت حداقل نصاب 51٪، الزام اطلاع بین نمودن متعاقباً ضوابط اجرای تخلف از این الزامات و نیز موارد استثناء از الزام به استفاده از مقرری بین نمودن متعاقباً ضوابط اجرای تخلف از این الزامات و نیز موارد استثناء از الزام به استفاده از مقرری مقاله حاضر در صدد است تا ضمن تبیین هر یک از این الزامات، ضمانت اجرا و موارد استثناء آنها، خلایق موجود را با لحاظ ویژگی صنعت نفت و گاز ایران مطرح و حسب مورد پیشنهاداتی را ارائه نماید.

کلمات کلیدی:

استفاده حداکثری از توان داخل، ارجاع کار، انجام کار، حداقل نصاب 51٪، صنعت نفت و گاز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیولیکا:

<https://civilica.com/doc/884819>

